16 noiembrie 2026

COMUNICAT DE PRESĂ

cu privire la soluționarea cererii de revizuire întemeiate pe hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Danileț împotriva României

Înalta Curte de Casație și Justiție informează că, la data de 16.11.2026, Completul de 5 judecători în materie civilă a respins o cerere de revizuire formulată conform art. 509 alin. (1) pct. 10 din Codul de procedură civilă și întemeiată pe hotărârea Marii Camere a Curții Europene a Drepturilor Omului din 15 decembrie 2025, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 317 din 22 aprilie 2026. Hotărârea Înaltei Curți este definitivă.

Soluția pronunțată nu pune în discuție constatarea Curții Europene, ci privește exclusiv îndeplinirea condițiilor excepționale prevăzute de lege pentru revizuire, necesare pentru desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și, astfel, pentru înfrângerea principiilor autorității de lucru judecat și securității juridice.

Înalta Curte subliniază că hotărârea Curții Europene este obligatorie pentru statul român și pentru toate autoritățile sale, inclusiv pentru instanțele judecătorești, iar criteriile stabilite de Marea Cameră privind libertatea de exprimare a judecătorilor constituie un reper pe care instanțele române îl aplică necondiționat.

Motivul de revizuire prevăzut de art. 509 alin. (1) pct. 10 din Codul de procedură civilă reprezintă remediul cu caracter excepțional la care se poate recurge atunci când partea continuă să sufere consecințe grave ca urmare a încălcării drepturilor sau libertăților fundamentale cauzate de o hotărâre judecătorească și constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

În aplicarea acestor dispoziții naționale, interpretate în lumina Recomandării nr. R (2000) 2 a Comitetului de Miniștri din cadrul Consiliului Europei, Completul de 5 judecători în materie civilă a reținut că nu este îndeplinită condiția existenței unor consecințe grave care să continue să se producă. Această cerință nu privește importanța încălcării constatate de Curtea Europeană, care rămâne deplină, ci efectele concrete pe care hotărârea internă le mai produce în prezent asupra situației revizuentului.

S-a avut în vedere că sancțiunea aplicată, respectiv o reducere de 5% a indemnizației pe o durată de două luni, raportat la situația patrimonială a revizuentului, a avut efecte reduse, epuizate integral la scurt timp după pronunțare, ulterior sancțiunea fiind radiată de drept.

De asemenea, s-a reținut că hotărârea a cărei revizuire s-a solicitat nu a avut nicio influență asupra soluțiilor pronunțate prin alte hotărâri judecătorești privitoare la răspunderea disciplinară a revizuentului.

În fine, efectele hotărârii Curții Europene asupra libertății de exprimare a tuturor judecătorilor se realizează prin aplicarea de către autoritățile administrative și judiciare a standardelor stabilite de Marea Cameră, astfel încât hotărârea a cărei revizuire s-a solicitat nu mai poate produce nicio consecință.

Motivarea hotărârii va fi publicată după redactare.

Biroul de Informare și Relaţii Publice